

Profesorove metode ne djeluju

Od djetinjstva sam bio nemiran i u traganju za nečim što je pravo i pouzdano. U mojim mladalačkim predodžbama o životu, svećenička služba je bila ono što bi mi na najbolji način moglo pokazati istinu i donijeti spasenje mojoj duši. Jednom mi je jedan učitelj rekao: “Prije će kamen plutati na vodi negoli svećenik biti izgubljen.”

Tako sam stupio u sjemenište, gdje sam se školovao dvanaest godina. Ondje sam svoj život u potpunosti vodio u skladu s pravilima Rimokatoličke crkve i provodio sve propisane isposničke vježbe. Kasnije, kada sam bio profesor isposništva (askeze) i mistike te predstojnik na Seminario Metropolitano u Oveidu (Španjolska), uvodio sam druge u to. (Isposništvo je vještina vladanja nad samim sobom i podlaganja sebi svih strasti, čežnja i požude putem stroge samodiscipline, suzdržavanja i samokažnjavanja; isposništvo je nauk o težnji za isposništvom.)

Ali ja sâm nisam uspio postići samosvladavanje, mir i sigurnost, do čega sam svojim poučavanjem htio dovesti druge. Moj unutarnji nemir i mnoga razočaranja koja sam doživio u pogledu Rimokatoličke crkve, kada sam njezina učenja uspoređivao s Biblijom, odvodila su me u sve veći unutarnji sukob.

Dok je u meni bjesnjela ta duhovna borba, počeo sam slušati protestantske radio-emisije iz inozemstva. One su u meni pobudile glad za istinskom Božjom porukom pa je Biblija postala svjetlom i hranom moje duše.

Biblija, izvor istine

Želja da točno razumijem ono što je Isus naučavao dovela me do toga da sam stupio u vezu s jednom crkvom o kojoj sam bio čuo; crkvom u kojoj se vjerovanja uzimaju isključivo iz Biblije. Kada sam razgovarao s tim kršćanima i proučavao Bibliju, vidio sam Isusa Krista u sasvim novom svjetlu – kao savršenog Otkupitelja, kojemu se treba pristupiti jedino putem vjere, i to izravno i osobno.

Što sam više istraživao Bibliju, to sam jasnije uviđao zablude Katoličke crkve i htio doživjeti obraćenje onako kako ga opisuju Biblija. No budući da sam bio snažno vezan uz svoju crkvu, to sam iskustvo htio imati tako da ne napustim crkvu.

No s vremenom sam došao do uvjerenja da je Rimokatolička crkva putem svojih pogrešnih nauka (doktrina) i svoje složene hijerarhijske strukture odgurnula Isusa u stranu. Ta mi je spoznaja bila iznimno bolna.

Isus je istina i život

Nikada neću zaboraviti noć u kojoj sam se obratio. Ponovno je bio završio jedan dan teških nutarnjih sukoba i tražio sam pribježište kod Gospodina i u Njegovoj riječi, Bibliji. Uopće nisam mogao spavati.



Nisam se uopće napregnuto pokušavao moliti, no iznenada mi je srce ispunila molitva i nisam se mogao suspregnuti. Kao nikada dotad osjetio sam u sebi teret svojih grijeha iz ranijeg života. Pomislio sam: “Skroz-naskroz sam grešan i ne mogu se toga osloboditi. U Božjim očima sam nedostojan i nisam ni za što.” Nikada se ranije nisam osjećao tako nesposobnim za sve ono što je dobro. Tada mi je sinulo koliko često je u Bibliji Gospodin Isus pozivao k sebi one koji su se osjećali potpuno izgubljeni. To me snažnije privuklo k Njemu, jer je On obećao da će dati besplatno i nezasluženo oprostjenje.

Da, Krist je bio spreman doći ovamo na Zemlju i umjesto ljudi pretrpjeti kaznu za njihove grijeha. Umjesto da sâm pokušam pridodati nešto u pogledu svog spasenja, prepustio sam se u ruke Bo-

gu, svom Ocu, koji je za moje spasenje dao Gospodina Isusa Krista. Molio sam se: "Dođi k meni, Gospodine Isuse; prepuštam ti se kao svom jedinom, osobnom i potpuno dostatnom Spasitelju." Sati su protekli kao minute. Nikada dotad nisam sa svojim Gospodinom doživio tako nepomućeno jedinstvo. Duboko u svom srcu mislio sam: "O, Gospodine, ti si moj i ja sam tvoj; tvoj sam posjed za svu vječnost." Ne znam kako se to dogodilo, ali činjenica je da me potpuno napustila nesigurnost, oklijevanje i sumnjičavost te me potpuno ispunila radost. Donio sam odluku. Izbor između Isusa Krista i Rimokatoličke crkve bio je prepušten Gospodinu. Htio sam slijediti Njega, što god se bude dogodilo.

Znao sam da je Krist preuzeo vodstvo nad mojim životom i ujedini me sa sobom samo zato što sam se potpuno pouzdao u Njega. Gospodin nije samo nekakav dobar Čovjek koji nam pokazuje pravi put, nego je On sâm put. Gospodin nije samo Učitelj onoga što je istinito, nego je On sâm istina. Gospodin nije nekakav junak koji je svoj život predao za ljudsku stvar, nego je On jedini Spasitelj, i On je život svima onima koji mu se okrenu.

Spašen milošću, a ne djelima

Kao profesor askeze istraživao sam različite načine samosvladavanja i upravljanja ljudskim strastima, pa i načine kojima se služe pripadnici drugih religija, primjerice budistički redovnici. Uskoro sam postao stručnjak za različite tehnike koje su ljudi iznašli u svom stremljenju prema svetosti. Za znatiželjnog čovjeka kakav sam bio ja od velika je značenja bilo ponovno se vratiti Božjoj istini, Njegovim zapovijedima.

Kada sam govorio o svojim iskustvima, rado sam se služio sljedećim prikazom: Kad sam shvatio da je ljudska narav skroz-naskroz pokvarena, osjetio sam se kao brodolomac koji pred sobom vidi svjetla na obali. "Kada bih samo uspio stići do obale, bio bih spašen." Nije izgledalo da je obala tako daleko, ali to je varka, jer sve izgleda kao da je bliže kad se na to gleda s površine vode. Brodolomac zapliva i ispočetka dobro napreduje, ali prije negoli stigne do obale zahvati ga struja i ponovno ga odnese na pučinu.

Po drugi put se počne boriti s vodom i zapliva prema obali; no mora svladati struju i valove, inače će se utopiti. Pokušava uvijek iznova, ali mu ne uspijeva. Konačno je primoran priznati da mu prirodni zakoni ne dopuštaju da stigne na cilj. Ne preostaje mu ništa drugo osim da očajan i bespomoćan čeka svoj svršetak. Tako je to s čovjekom kada shvati kako se svojom ljudskom snagom ne može dopasti Bogu; kad shvati da vlastitom snagom nikada neće moći izbjeći Božju osudu.

Na obali vječnosti prebiva sveti Bog, koji se ne odriče svoje svetosti i svojih zapovijedi. One su kao snažne struje i valovi koji okružuju obalu vječnosti i čovjek ih ne može svladati vlastitim naporima, zato što je po naravi slab i grešan.

Nastavimo sa svojim prikazom pretpostavivši da, odjednom, s obale poleti helikopter. Hoće li pilot spaziti utopljenika? Da; približava se mjestu gdje se usamljen čovjek očajno bori s valovima. Izvuče ga iz vode i prenese preko valova i uzavrelog mora na sigurnost žudene obale.

Taj primjer vrlo dobro prikazuje to što je učinio Isus Krist. On je od vječnosti bio zdesna Ocu. Potom je došao ovamo na svijet kako bi nas spasio. Podnio je visoke valove Božjega gnjeva kad je na križu Golgote na sebi nosio kaznu za grijeh. *Jer njega koji nije upoznao grijeh, on je zbog nas grijehom učinio da mi postanemo pravednost Božja u njemu* (2. Korinćanima 5,21). On je nebrojeno puta vidio grešnike kako se bore s valovima Božjeg zakona i ispružio im svoju spasonosnu ruku. Svaki izgubljeni čovjek koji se u potpunosti pouzda u Božju riječ bit će izvučen iz oceana prokletstva i premješten u nov život.

Spasenje nikada nećemo dobiti ako se djelomice pouzdamo u vjeru u ono što je Krist učinio za oprostjenje naših grijeha, a djelomice u sakramente, odrješenja svećenikâ i svoja vlastita djela. Do istinskog spasenja dolazi tada kada se potpuno i isključivo pouzdamo u Isusa Krista.

Tako su oni koji su od vjere blagoslovljeni s vjernim Abrahamom. Jer svi koji su od djela Zakona, pod prokletstvom su; jer je pisa-

no: *“Proklet je svaki onaj koji ne ustraje u svemu što je napisano u knjizi Zakona i ne vrši to.” A da se po Zakonu nitko ne opravdava pred Bogom, očigledno je, jer: “Pravednik će od vjere živjeti.” A Zakon nije od vjere, nego: “Čovjek koji ih vrši, u njima će živjeti.” Krist nas je otkupio od prokletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom; jer je pisano: “Proklet je svatko tko visi na drvetu” (Galacanima 3,9-13).*

Celso Muñiz je mnogo godina bio profesor jednog sveučilišta u Amsterdamu, gdje je i umirovljen. Njegova marljivost u radu za Gospodina dobro je poznata njegovoj braći u vjeri diljem Nizozemske.